

Sygn. akt VI Gz 103/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy
w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Anna Walus - Rząsa**

Sędziowie: **SO Barbara Frankowska**

SO Beata Hass-Kloc (spr.)

Protokolant: st. sekretarz sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : **(...) Sp. z o.o. z/s w R.**

przeciwko: **Agencji (...) Sp. z o.o. w M.**

przy udziale interwenienta ubocznego: **(...) Sp. z o.o. w R.**

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia interwenienta ubocznego na Postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 25.02.2015r, sygn.. akt V G 1216/14

o oddaleniu wniosku pozwanego o wyłączenie sędziego

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Na rozprawie w dniu 25 lutego 2015 r. pozwany złożył wniosek

o wyłączenie sędziego referenta E. S. od rozpoznawania niniejszej sprawy , albowiem sędzia rozpoznawała już inną sprawę z udziałem spółki i w związku z tym ma wyrobiony pogląd na jej okoliczności co może rzutować na jej bezstronność w przedmiotowej sprawie.

Postanowieniem z dnia 25.02.2015r Sąd Rejonowy w Rzeszowie, sygn. akt V GC 1216/14 oddalił w/w wniosek podnosząc ,że nie zachodzą żadne z przesłanek wskazanych w art. 48kpc i 49 kpc , które to przepisy w swej treści przywołał. Stwierdził na ich tle ,że subiektywne przekonanie strony pozwanej, iż sędzia skoro prowadziła inną sprawę może być nieobiektywna w tej sprawie nie może stanowić podstawy wyłączenia sędziego w sytuacji gdy nie zachodzą żadne inne przesłanki .

Zażalenie na powyższe orzeczenie złożył interwenient uboczny wnosząc

jego zmianę poprzez uwzględnienie w/w wniosku. Zarzucił mu naruszenie art. 49 kpc w zw. z art. 13 par 2 kpc przywołując w uzasadnieniu niniejszego treść stanowiska SN wyrażonego w postanowieniu z dnia 20.03.2013r, (III CSK 169/12) oraz z dnia 26.11.2013r.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje:

Mając na uwadze treść zarzutów skarżącego należy ponownie podnieść, że stosownie do treści art. 49 k.p.c. niezależnie od przyczyn wymienionych w art. 48 k.p.c., sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Sąd Okręgowy mając na uwadze treść powyższego przepisu oraz powołane przez pozwanego we wniosku oraz w zażaleniu interwenienta ubocznego okoliczności uznał, że w niniejszej sprawie brak jest podstaw do wyłączenia sędzi Elżbiety Mikuły – Sztuki od rozpoznawania przedmiotowej sprawy.

Należy zauważyć, że skarżący swoje wątpliwości, co do bezstronności w/w sędziego upatruje w fakcie rozpoznawania sprawy

o sygn. akt V GC 264/13, w której to sprawie sąd dokonał oceny materiału dowodowego zbieżnego w znacznej części z dowodami zawnioskowanymi

w niniejszej sprawie. Pozwany z rozstrzygnięciem (niekorzystnym dla niego)

w powyższej sprawie się nie zgadza, jak również kwestionuje prawidłowość dokonanej w tej sprawie oceny materiału dowodowego. Zdaniem strony skarżącej Sąd w niniejszej sprawie nie może dokonać odmiennej oceny okoliczności, niż w sprawie o sygn. V GC 264/13 skoro dotyczy to odpowiedzialności pozwanego na podstawie art. 647¹kc i tożsamyh dowodów jak poprzednio.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że zgodnie

z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w orzecznictwie, okoliczność, iż sędzia orzekł już w innych sprawach z udziałem składającego wniosek, oraz w ocenie skarżącego, sąd w tych sprawach niewłaściwie stosował przepisy prawa i bezpodstawnie wydał wyroki korzystne dla strony przeciwnej, nie może być uznana za okoliczność, która w rozumieniu

art. 49 k.p.c., mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności tego sędziego w danej sprawie. Hipotezie art. 49 k.p.c. odpowiada bowiem taka sytuacja, w której strona wykaże istnienie między nią a sędzią określonego stosunku emocjonalnego, który mógłby wywoływać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego, czego ani pozwany, ani skarżący w niniejszej sprawie nie uczynił. Samo zaś przeświadczenie strony co do tego, że sędzia prowadzi proces wadliwie, zwłaszcza nieobiektywnie, nie jest przesłanką do żądania wyłączenia sędziego (por. wyrok SN z dnia 25 listopada 2011 r., II CSK 182/11, LEX nr 1102847; wyrok SN z dnia 6 maja 2010 r., II PK 344/09, LEX nr 603421).

Dodać należy również, że strona może zwalczać wadliwe orzeczenia wydawane przez sąd przy pomocy środków odwoławczych. Dlatego też zarzuty godzące w dokonaną przez sąd I instancji ocenę zebranego materiału dowodowego mogą być przedmiotem m.in. apelacji. Nie mogą natomiast być uważane za samodzielną podstawę wniosku o wyłączenie sędziego od rozpoznania sprawy, co ma miejsce w niniejszej sprawie. Okoliczność, że sędzia reprezentuje pogląd prawny niekorzystny dla strony nie stanowi podstawy do wyłączenia go w świetle art. 49 kpc (por. post. SN z dnia 20.02.1976r, II CZ 17/76). Również wniosek o wyłączenie sędziego, którego jako uzasadnienie

strona podaje jedynie zarzuty co do wydanego w sprawie orzeczenia nie jest przesłanką o którym stanowi art. 49 kpc (por. post. SN z dnia 10.01.1997r, III AO 3/96). Strona bowiem nie może poprzez składanie nieuzasadnionego wniosku o wyłączenie sędziego, wpływać na skład sądu rozpoznającego sprawę (por. postanowienie SN z dnia 2 lutego 2011 r., II UZ 45/10, LEX nr 844753; postanowienie SN z dnia 21 kwietnia 2011 r., III UZ 9/11, LEX nr 966824).

Poza tym należy wskazać konkretne fakty, które wskazują na przychylnie traktowanie jednej z stron procesu (por. post. SN z dnia 4.12.1969, I CZ 124/69).

Zważywszy na powyższe – na podstawie art. 397 par 2 kpc w zw. z art. 385 kpc Sąd Okręgowy oddalił przedmiotowe zażalenie, o czym orzekł w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)